

[Aksel Larsen.]

udtalelser betyder vel, at han ikke engang aner, hvad der stod i det kommunistiske forslag til beslutning, som han selv var med til at stemme imod her i tinget den 1. marts, og hvor der bl. a. var taget til orde for et internationalt forbud mod atom- og brintbomber, for tilintetgørelse af alle eksisterende lagre af sådanne bomber, for international kontrol med dette og for, at atomenergi kun anvendes til fredelige formål, samt for, at alle stormagters rustninger skulle nedskæres under international kontrol. Dette kommunistiske forslag til beslutning fik den sælsomme modtagelse, at såvel udenrigsministeren som samtlige ordførere erklærede, at dets tanker var smukke og dets principper rigtige, derfor måtte det være skadeligt at vedtage det, og så stemte det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) imod det, hvorpå han nok så frejdigt står op her i dag og siger, at han aner ikke noget som helst om, hvad det var, han stemte imod dengang.

Vi kommunister har aldrig krævet et forsvarsløst og venneløst Danmark, men vi har stemt og agter at stemme imod såkaldte forsvarslove og militære bevillingslove, og vi agter også at stemme imod tillægsbevillingsloven, bl. a. fordi den indeholder udgifter hertil. Vi gør det, fordi vi anser regeringens udenrigspolitik, hvoraf vor militærpolitik er en del, for at være farlig og skadelig for Danmark, farlig for fredens sag, men tjenlig til at hidføre krig og fjendtlig mod De Forenede Nationers idé og pagt.

Vi gør det, fordi såvel det militærvæsen, som kommanderes af general Gørtz, som det såkaldte hjemmeværn ikke er demokratisk, men reaktionært ledet og opbygget og derfor ikke kan mødes af folket med tryghed. Det ville i krigstilfælde være lige så lidt egnet til at værne landet, som det var i 1940, ja, måske endnu mindre.

Vi gør det, fordi dette såkaldte forsvar helt og fuldt er indordnet under de imperialistiske vestmagters planer og deres generalstabes kommando, og vi gør det, fordi den vestvendte oprustningspolitik betyder utålelige og unødvendige byrder for det danske folk.

Men, siger det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) i et angreb og en mistænkeliggørelse af fredsbevægelsens underskriftsaktion: Hvorfor samler man kun underskrifter på, at man vil have atombomben forbudt, hvorfor ikke andre våben? Ja, hvad de andre våben angår, så havde det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) jo den 1. marts lejlighed til at stemme

for forslaget om almindelig gensidig nedrustning, men han stemte imod.

Hvad atombomben angår, er den i forgrunden i fredsvennernes arbejde, fordi det simpelthen er det våben, der er farligst for menneskeheden. Det bekymrer ikke det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og regeringen. Man regner tværtimod med en atomkrig som følge af Danmarks deltagelse i den atlantiske militæralliance; man bestræber sig kun for at berolige befolkningen med hensyn til en sådan atomkrigs følger. Og hvordan? Ja, det er bragt frem med befriende og forstemmende klarhed af dr. med. Børge Christensen, civilforsvarsstyrelsens medicinske konsulent, som på regeringens vegne fornylig vendte hjem fra London, hvor tilsvarende sagkyndige drøftede, hvad man kunne gøre, når en storby rantes af en atombombe, drøftelser, som påfaldende nok foregik på omtrent samme tidspunkt som de atlantiske udenrigsministres konference i London om, hvordan man hurtigst muligt skulle få oprustningen i Vesteuropa gennemført og forhindre en international afspænding. Hvad sagde regeringens medicinske konsulent, dr. med. Børge Christensen i Aftenberlingen for 17. maj i år? Han sagde, at hvis der falder en atombombe i hovedstaden, vil højst de 15 pct. af befolkningen blive skaderamt af radioaktive stråler, og de fleste af dem kan man muligvis hjælpe, hvis hjælpen fra provinsens hospitaler kommer rettidigt frem. Han siger herom ordret:

„Man skal huske på, at den danske lægestand har et meget højt stade, og at danske sygeplejersker står langt over sygeplejerskerne i de fleste andre lande. Alene det er en betryggelse for befolkningen.“
Han glemmer at tilføje: hvis de overheadet kan komme frem til det atombombearamte område. De, der dræbes af den forfærdelige hede ved atombombens eksplosion eller ved brand i husene eller under de sammenstyrtede huse efter atombombens eksplosion, dem taler regeringens medicinske sagkyndige ikke om. Iøvrigt søger han at trøste befolkningen med, at nogle af dem, der bukker under, altså for de radioaktive stråler, simpelthen dør af sult og underernæring, fordi de mister så store mængder af vædske og næring. Jeg tror, det er en ringe trøst for befolkningen. Endvidere siger han, at hvis det lykkes at finde en egnet film, skal alle have pligt til altid at bære et sådant stykke film samt et identitetskort på sig; så kan man, når de af strålerne skaderamte findes, og hvis de